

РЕШЕНИЕ

№ 29981

гр. София, 28.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 30.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **6757** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и
бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба К. А. Я., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на
С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение -
неженен, ЛНЧ [ЕГН], против Решение № 42 ОК/22.04.2026 на интервюиращ орган на
Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение, прието в противоречие с
материалния закон и с пренебрегване на многобройни нови обстоятелства, изложени подробно в
подадената от жалбоподателя последваща молба. Моли за отмяна на акта и връщане на преписката
за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят К. А. Я., редовно призован, не се явява, не се
представява.

Ответникът по жалбата – Интервюиращ орган при ДАБ при МС, чрез процесуалния си
представител юр.П. счита, че жалбата е неоснователна, като излага подробни съображения и
моли да бъде отхвърлена.

По фактите:

За първи път чуждият гражданин е подал до председателя на ДАБ при МС молба с вх. №ОК-13-

1547 на 14.08.2024г. с искане за предоставяне на международна закрила в Република България. С Решение № 1056/28.01.2025г., издадено от председателя на ДАБ при МС на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението е обжалвано пред Административен съд -София-град (АССГ). С Решение № 21878/25.06.2025г., постановено по адм. дело № 1700/2025 г., 19 състав, Първо отделение на АССГ е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин срещу издаденото от председателя на ДАБ при МС решение, в частта, в която му е отказано предоставяне на статут на бежанец. С горепосоченото съдебно решение е отменен издаденият индивидуален административен акт, в частта, в която на чужденеца е отказано предоставяне на хуманитарен статут. Административната преписка е върната на председателя на ДАБ при МС за ново произнасяне, при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на съдебното решение. В законоустановения 14-дневен срок, постановеното от АССГ решение е обжалвано пред Върховния административен съд (ВАС). С Решение № 10106/21.10.2025г., постановено по адм. дело № 8271/2025г. на ВАС е отменил първоинстанционното решение, в частта, с която по жалба на чуждия гражданин е отменено Решение № 1056/28.01.2025г., издадено от председателя на ДАБ, а ВАС е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин срещу издадения индивидуален административен акт, в частта, в която му е отказано предоставяне на хуманитарен статут по реда на ЗУБ. На 05.11.2025г. чужденецът е подал до председателя на ДАБ при МС последваща молба с вх. № КП-01-7821, с искане за допускане до производството по общия ред. Счита, че са налице условията на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, поради наличието на нови обстоятелства относно държавата му произход - С.. С Решение № 94-ОК/21.11.2025 г., издадено от интервюиращ орган към ДАБ при МС, молбата на чужденеца не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Търсещия международна закрила не се е явил в законоустановения 7-дневен срок от получаване на съобщението с обратна разписка, поради което Решение № 94-ОК/21.11.2025г., издадено от интервюиращ орган към ДАБ при МС се счита за връчено на 18.12.2025г. Решението е връчено по реда на чл. 76, ал. 4 от ЗУБ. На 19.12.2025г. в ДАБ при МС е постъпила жалба от сирийския гражданин срещу издадения индивидуален административен акт, с който не е допусната подадената от него последваща молба до производство по общия ред. Жалбата е оставена без разглеждане, поради установена нередовност и липса на предприети действия за отстраняването им

С подадена до председателя на ДАБ при МС настояща втора последваща молба с вх. № КП-01-936/02.04.2026 г. чужденецът е поискал да бъде допусната за разглеждане по същество, поради наличието на нови обстоятелства относно държавата му по произход. Към подадената от чужденеца молба не са представени никакви доказателства. Съгласно § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ (ДР на ЗУБ) - "Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата. С оглед на посочената разпоредба и влезлите в сила решения по предходните административни производства, по които молбите на чуждия гражданин са отхвърлени, подадената от К. А. Я. молба с вх. № КП-01-936/02.04.2026 г. в ДАБ при МС с искане за предоставяне на международна закрила е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

С настоящата последваща молба сирийският гражданин твърди, че са налице обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, касаещи държавата му по произход. Заявява, че обстановката в С. продължава да е несигурна и нестабилна, налице са въоръжени сблъсъци, произволни арести и

репресии срещу лица. чита, че като сирийски гражданин, който е напуснал страната си и е поискал закрила в друга държава, съществува риск за него да бъде задържан,разпитан и преследван при противоречие с международните стандарти за защита съществува реална опасност от нечовешко и унизително отнасяне.Отбелязва, че „В България съществува реална необходимост от работна ръка в различни сектори на икономиката."Желае да работи на българска територия, да се интегрира и да допринесе за обществото.Предоставя подробна писмена информация в молбата си относно становище на ВКБООН,касаещо ситуацията в държавата му по произход.

На 06.04.2026 г. молителят се е запознал с Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Р.България, удостоверено с негов подпис и с този на преводач./л.23/.В тези Указания е посочено в част „Производство за предоставяне на международна закрила“-„До произнасянето по молбата сте длъжен да представите своите доказателства, като в случай че не ги представите,произнасянето ще се извършва без тези доказателства“, и в част „Последваща молба за предоставяне на международна закрила“ – „преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество се преценява нейната допустимост с оглед на това дали се позовавате на нови обстоятелства от съществено значение за личното ви положение и относно държавата ви по произход.В срок до 14 работни дни от подаването на молбата /.../ интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение.

С Решение №42 ОК/22.04.2026г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска последваща молба рег. №КП-01-936/02.04.2026г. на К. А. Я. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив,че не се обуславят нови обстоятелства.

Решението е връчено на адресата му на 15.05.2025 г.

В о.с.з проведено на 30.06.2026г. юрк.П. представя справка за актуалното положение в С..

При така установената фактическа обстановка и като извърши на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването, в законоустановения срок за това по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и срещу годин за обжалване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество,жалбата се явява неоснователна, поради следните съображения:

С чл.76б, ал.1 ЗУБ на всеки отделен интервюиращ орган на ДАБ по чл.48, т.10 ЗУБ е възложена компетентността на решаващ орган по чл.2, б.„б“ от Директива 2013/32/ЕС да извърши по чл.76а ЗУБ и чл.33, ал.2 от Директива 2013/32/ЕС предварителното разглеждане на допустимостта на подадените до властите на Република България последващи молби по § 1, т.6 от ДР на ЗУБ вр. чл.2, б. „р“ от Директива 2013/32/ЕС, след което да реши дали да се допуснат или не до производството за предоставяне на международна закрила за разглеждане по същество.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган -

интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ , в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с [чл. 146, т. 1 АПК](#), съответно – за отмяна по смисъла на [чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК](#)./

На второ място, не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществения, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно [чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК](#).

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“. От тълкуването на тази разпоредби се обуславя извод, че в тежест на молителя е да представи писмени доказателства на органа, въз основа на които последният да вземе решение. В този смисъл е необходимо да се отбележи, че законът не предвижда задължение за органите на ДАБ при подаване на последваща молба от търсещо закрила лице да му указват, че трябва да представи нови писмени доказателства и да изложи нови обстоятелства. Настоящият съдебен състав намира, че в случая административният орган не е нарушил чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, а това се следва и от характера на административното производство. Още повече и, че разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея преценката за допустимостта се свежда до това дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като именно тези доказателства удостоверяват, че обстоятелствата са нови. Що се отнася до тяхната доказателствена сила и относимост относно исканото предоставяне на международна закрила това е въпрос на анализа по същество, но именно в производството за предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

За нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл. 9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл. 40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл. 33, § 2, б. "г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е

предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

На трето място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“. От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Тези нови обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по преписката липсват. В случая не се установява каквато и да е било промяна в неговото лично положение, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същата да е била подложена на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота и или личността и като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самият чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка дали е промяна в личното положение на жалбоподателят. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителят преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същият са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост.

На следващо място предвид изложеното в последващата молба подлежи на анализ ситуацията в държавата и произход – С.. Видно от оспореното решение в страната по произход С. се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в посока подобрене на условията на живот и безопасност, като следвало да се има предвид и влиянието на международни организации в С., предлагащи услуги и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общност. Оспореният акт е издаден с оглед на така установената от административния орган фактическа обстановка. В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят, не посочи какъв начин тези нови факти по смисъла

на [чл. 142, ал. 2 АПК](#) конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Не се установява, че оттеглянето от власт или свалянето на досегашния президент Б. А. променя положението в С. в негативен аспект, доколкото от информацията от общодостъпни източници става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Освен това, в някои медии се публикуват и материали за милиони сирийци, намиращи се извън страната си, които са изразили желание да се завърнат в родината си след свалянето на президента Б. А.. В редица източници се появиха и данни, че Европейският съюз обсъжда спиране на санкциите срещу С., свързани с енергетиката и транспорта, че Министерството на отбраната на САЩ е започнало разработване на планове за изтегляне на всички американски войски от С., както и, че от страна на С. е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, което ще бъде в интерес на всички в региона, за да се гарантира, че процесът на преход е приобщаващ и основан на върховенството на закона. В АА оценката на основателността на тези негови опасения е разгледана информацията, изложена в справка с входящ № МД - 02 - 155 от 15.04.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, от която е видно, че: „...През месец януари 2026 г. конфликтът между преходното сирийско правителство и водените от курдите Сирийски демократични сили е ескалирал. Това е предизвикано от изтичането на крайния срок, определен от преходното правителство за интегриране на Сирийски демократични сили в държавните структури, и декларираната от правителството цел за възстановяване на пълния териториален контрол над североизточна С.. На 30 януари 2026 г. двете страни са се съгласили за всеобхватно споразумение за постепенна интеграция на курдските военни и цивилни институции в държавата. В циркуляр, публикуван на 16 февруари 2026 г., сирийското Министерство на вътрешните работи е определил краен срок до края на месец февруари 2026 г. за членовете на Сирийски демократични сили да легализират статута си и да сложат оръжие. Това може да стане в регистрационните центрове в провинциите Х., И., Д. ез-Зор и Р.. Същевременно е налице информация, че като част от споразумението за прекратяване на огъня, Сирийски демократични сили ще бъдат реструктурирани в четири бригади, едната от които ще бъде разположена около [населено място], а другите три - в североизточна С.. Настъпилите нови обстоятелства не са довели до съществена промяна в общественно-политическия живот в страната, която да оказва негативно въздействие върху гражданите ѝ. Въпреки че в някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката и функциониране на обществените услуги. От фактическа страна няма индикации за това, че след идването на власт на новите управляващи в страната са настъпили преследвания на лица. Смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица. ВКБООН продължава да подкрепя завръщането на сирийските бежанци в техните райони на произход. В бюлетин на ВКБООН от 08.11.2025 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С.

лица от 08.12.2024 г. до настоящия момент е достигнал до 1 208 803 души. Завръщането на вътрешно разселените лица продължава, като общият брой на завърналите си вътрешно разселени лица е достигнал до 1 900 000 души, над 1 000 000 от които са напуснали места за настаняване, главно в С. и Североизточна С..ВКБООН продължава да подкрепя завръщането на сирийските бежанци в техните райони на произход. Световната програма за прехрана съвместно с ВКБООН е раздала готови за консумация хранителни кошници на 736-ма завърнали се сирийски граждани на транзитни автогари в И. и А.. ВКБООН и партньорите му следят ситуацията след завръщането, чрез извършване на мониторинг и посещения по домовете, както и чрез насочване на нуждаещи се лица към наличните услуги и към подкрепяните от ВКБООН обществени центрове в районите на завръщане.

Правилно АО е приел, че твърденията на молителя в настоящата последваща молба за наличието на въоръжени сблъсъци, репресии и арести на територията на С. се оборват от съдържащата се информация в Документ № 2137010 - Събиране на информация за развитието, свързани със Сирийските демократични сили и кюрдските райони, публикуван на 19.02.2026 г. на електронния сайт: www.ecoi.net (информационната система за страните на произход на отдела ACCORD на Австрийския Червен кръст, имаща за цел да допринесе за справедливи и ефикасни процедури за определяне на статут на бежанец, като осигури лесен и бърз достъп до висококачествена и актуална информация за страните на произход за всички участници в делата за убежище. Също правилно АО е приел, че за молителят, не съществува риск за да бъде задържан, разпитан и преследван при завръщането си на сирийска територия.

От така представената информация в справката става ясно, че обстановката в С. се подобрява значително и страната постепенно се нормализира. В този смисъл не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочи справката, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя характер, интензитет и териториален обхват като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателят, вкл. и с оглед бежанска история.

Този извод не се променя и от представените по делото справка от 15.06.2026г., от която се установява, че: „В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 27 март 2026 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 563 898 души. ВКБООН и хуманитарните партньори продължават да предоставят основна помощ на новопристигналите и на трите гранични контролно-пропускателни пункта с Л.: Дждейдат Ябус (Jdaidet Yabous, селските райони на Д.), Д. (Joussieh/ Jousieh, провинция Х.) и А. (Arida/ Al-Arida, провинция Т.). След подписването на споразумението на 29 януари 2026 г. между преходното правителство и Сирийските демократични сили (SDF), на 9 май 2026 г. четвърта група се завръща в Африн като част от организирана програма за връщане, включваща около 1200 семейства. Според медиен репортаж, цитиращ информация от провинция А., съществуващите спешни жилища - някои от които междувременно стоят празни - се предоставят на тези, които вече нямат дом в Африн. На 9 май 2026 г., за първи път от повече от 15 години, сирийското Министерство на комуникациите и информационните

технологии провежда тестово плащане с MasterCard и Visa от С..Министерството също така обявява стартирането на местна платежна система, наречена Раушега, която е свързана с глобални платежни мрежи и улеснява банковите преводи между всички банки, опериращи в С., както и мрежите на Visa и MasterCard.Относно възможността да бъде мобилизиран от доказателствата по делото се установява ,че: президентът на сирийското временно правителство А. ал-Ш., е обявил, че премахва наборната военна служба и вместо това разчита на доброволно набиране.В началото на м. февруари 2025 г. се съобщава, че според ал-Ш. хиляди доброволци ще се присъединят към новата армия. Според онлайн придружаващ текст на видеорепортаж от шведската телевизионна програма Svt nyheter от м. януари 2025 г., Х. Т. ал- Ш. (HTS) активно започва интензивно набиране на персонал за полицията и за военните структури. В статия на арабски език без дата Шведският информационен център (SCI) се позовава на гореспоменатото видео. Според статията на SCI, войниците, подофицерите и офицерите се набират чрез интензивни програми, които се отклоняват от традиционните академични стандарти и правила за обучение.Този процес има за цел да ускори обучението на военни и на служители на силите за сигурност, за да отговори на потребностите на новата държава.Според източници, сирийското преходно правителство прекратява задължителната военна служба, като правило записването изцяло доброволно от м. декември 2024 г. Задължителната военна служба може да бъде възстановена само в случай на обявено национално извънредно положение. Източници от 2025 г. заявяват, че сирийското правителство започва кампания за набиране на персонал и реклама, насърчаваща млади мъже да се запишат в армията, включително малцинства като кюрдите.Министерството на отбраната обаче не публикува официални данни за броя на зачислените.Според новинарския сайт *Middle East Forum*, позовавайки се на интервю от м. февруари 2025 г., президентът А. ал-Ш. заявява, че „хиляди“ са се записали.Източници посочват, че преходното правителство на С. полага усилия да постави SDF под свое управление. През м. март 2025 г. лидерите на SDF постигат споразумение със сирийското правителство за сливане на военните им части и цивилните институции в новата национална администрация. На 30 януари 2026 г. двете страни допълнително създават нова военна дивизия, състояща се от три бригади на SDF и бригада от Кобани, свързани със сирийското правителство, заедно с допълнителни бригади, които ще действат съвместно в североизточната част на страната.С оглед справките и приетите по делото доказателства съдът приема че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от [чл. 142, ал. 2 АПК](#), с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е променена, при това съществено, съдът приема, че правилно последващата молба на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила.В тази връзка дори и да се приеме, че са налице нови обстоятелства, касаещи ситуацията в С.,от същите не се следва извод за наличие на въоръжен конфликт,който би довел до безогледно насилие, така че да би се променила волята на интервюиращия орган да допусне разглеждането на молбата.Причините за напускане на С. вече са били изложени в предходното административно производство и са били обсъдени.

Поради което съдът приема,че оспореното решение е законосъобразно,поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание [чл. 172, ал. 2 АПК](#), чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ
Административен съд София-град,34 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **К. А. Я.**, [дата на раждане] в [населено място],С.,гражданин на С.,етническа принадлежност:арабин,вероизповедание:мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН],против Решение № 42 ОК/22.04.2026г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание [чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК](#).

съдия: